

RAUTA TALONPOIKAISTALOUDESSA

Teollisuutemme miljonäärien, Yhdistysten neuvoston, äänenkannattaja „Promyshlennost i Torgovlja” valitteli hiljattain jotensakin typerän tekopyhästi tai jotensakin tekopyhän typerästi sitä, että Venäjä osoittautuu erään kaikkein takapajuisimman maan, Espanjan, naapuriksi, kun on kysymys tärkeimpien tuotteiden kulutuksesta asukasta kohden.

Erittäin suuri on Venäjän jälkeensä jääneisyys ja kehitysmättömyys erään nykyaikaisen teollisuuden päätuotteen ja, voidaan sanoa, sivilisaation perustan — raudan kulutuksen alalla.

„Rautavanteisilla pyörillä varustetut rattaat ovat vielä harvinaisia Venäjän maaseudulla”, tunnusti miljonäärien lehti.

Mutta riippuuko tämä kulttuurin „harvinaisuus” Venäjän maaseudulla maaorjuudellisten suhteiden *tiheydestä* ja maaorjuuttaja-tilanherrojen (joiden edessä kapitalismimme „pösöt” niin nöyristelevät) kaikkivallasta — tästä miljonäärit ovat vaatimattomasti vaihi.

Meillä ollaan eri mestareita lörpöttelemään kulttuurista, tuotantovoimien kehittämisestä, talonpoikaistalouden kohottamisesta j.n.e., ja meillä lörpötellään niistä mielellään. Mutta heti kun tulee puhe siitä, että pitää vääntää pois kivi, joka estää miljoonaisten köyhtyneiden, poljettujen, nälkäänäkevien, ryysysten ja metsäläistyneiden talonpoikaisjoukkojen „nostamista”, menee miljonääreiltämme suu tukkoon.

Tässä Unkarin maataloustilastojen tarjoamia tietoja, jotka näyttävät havainnollisesti, miten tilanherrain harjoittama talonpoikain polkeminen vaikuttaa raudan kulutuksen määrään, *toisin sanoen* siihen, miten vankka on kulttuurin rautaperusta kyseessäolevassa maassa.

Kuten tunnettua, Unkari on lähinnä Venäjää ei ainoastaan maantieteellisesti, vaan myös siinä suhteessa, että sielläkin ovat kaikkivoimaisia taantumukselliset tilanherrat, jotka ovat säilyttäneet keskiajalta lähtien valtavat maa-alat.

Saksassa esimerkiksi on enemmän kuin 100 hehtaaria omistavia talouksia 23 tuhatta 5½ miljoonasta, ja niillä on vähemmän kuin ¼ kaikesta maasta, mutta Unkarissa tällaisia talouksia on 24 tuhatta 2,8 miljoonasta taloudesta ja niillä on 45% valtakunnan kaikista maista!! Kukin neljästä tuhannesta unkarilaisesta maaporhosta omistaa yli 1.000 desjatiinaa maata, ja yhteensä heillä on miltei *kolmannes* kaikista maista. Kuten näette, tämä ei ole enää kaukana „Venäjä-äidistä”.

Unkarin tilastoissa (vuodelta 1895) on tutkittu erikoisen seikkaperäisesti kysymystä raudan käytöstä talonpoikaistaloudessa. Ja on käynyt selville, että 2,8 miljoonasta taloudesta *puolitoista* miljoonaa on batrakki- (eli proletaarisia) talouksia (joilla on maata 5 jochiin, s.o. 2,85 desjatiinaan saakka) ja *miljoona* pientalonpoikaistalouksia (joilla on 20 jochiin, s.o. 11 desjatiinaan saakka), joiden täytyy tyytyä *puisiin* työvälineisiin.

Näillä 2½ miljoonalla taloudella (2,8 miljoonaa käsittävästä kokonaisuudesta) on ehdottomasti vallitsevina puu- ojaaksiset aurat, puukehyksiset äkeet ja miltei puolet rattaista on puupyöräisiä.

Venäjän osalta ei ole käytettävissä täydellisiä tietoja. Eri paikkakuntia koskevista tiedoista näkyy, että valtaosa meidän talonpoikaistalouksistamme on vielä paljon köyhempää, alkeellisempää ja huonommin hoidettua kuin Unkarissa.

Eikä muuten voi ollakaan. Sitä varten, etteivät rautavanteisilla pyörillä varustetut kärryt olisi mikään harvinaisuus, tarvitaan vapaata, valistunutta, rohkeata farmaria, joka osaa selviytyä orjanomistajista, kykenee tekemään lopun pinttyneisyydestä ja määrää kaikesta maasta valtakunnassa. Mutta kun talonpojalta, jota Markovit ja Purishkevitchit maanomistuksineen yhä edelleen polkevat, odotetaan

„kulttuurisuutta”, niin se on samaa kuin jos Saltytshihalta odotettaisiin humanisuutta.

Teollisuutemme miljonäärit mieluummin jakavat Purishkevitchien kanssa näiden keskiaikaiset erioikeudet ja huokailivat „kotomaan” vapauttamisesta keskiaikaisesta kulttuurittomuudesta...

„Severnaja Pravda” № 16,
elokuun 21 pñä 1918
Allekirjoitus: N. N.

Julkaistaan „Severnaja Pravda” lehden
tekstin mukaan
